

“Ik sta in het krijt bij Dan Brown”

Andrea Ermini (28) werkt in Florence. Hij las een jaar geleden *De Da Vinci Code*. Het verbaasde hem hoe het *Opus Dei* daarin werd neergezet. Hij ging op onderzoek uit...

25-5-2006

Nu behoort hij tot deze katholieke instelling. “Dankzij Dan Brown heb ik de schoonheid van het geloof ontdekt.” Andrea Ermini werkt op de afdeling *human resources* van een onderneming in Florence.

Hoe ben je op het spoor van het Opus Dei gekomen?

Dat was anderhalf jaar geleden. Ik las *De Da Vinci Code*. Het verbaasde me dat sommige critici beweerden dat het Opus Dei een “zonderlinge katholieke organisatie” was die mensen hersenspoelde om ze lid te maken en uit was op geheimzinnigheid en masochistische praktijken. Dit alles kwam verdacht bij mij over. Ik besloot zelf op onderzoek uit te gaan. Het leek me absurd dat de katholieke Kerk een dergelijke organisatie in haar midden zou toestaan.

Ik begon gewoon op internet te zoeken via Google. Daar vond ik meteen de website van het Opus Dei. Daarna kocht ik uit nieuwsgierigheid *De Weg*, een boek van de heilige Jozefmaria Escrivá met geestelijke overwegingen. Dat las ik in een ruk uit.

Wat deed je in die periode aan het geloof?

Ik ging twee keer per jaar naar de kerk: met Kerst en Pasen. Ook al praktiseerde ik nauwelijks, ik had wel waardering voor de paus en voor de katholieke Kerk in het algemeen.

Wat gebeurde er daarna?

Mijn aanvankelijke nieuwsgierigheid veranderde in een diepere weg van bekering. Ik zag het geloof als iets ouderwets, dat niet in mijn leven zou kunnen passen, iets van oude vrouwen die voortdurend de rozenkrans baden.

Maar de uitdrukking “het werk en het dagelijkse leven heiligen” sprak mij enorm aan. En de directe stijl van *De Weg*, waarin het lijkt dat de heilige Jozefmaria je persoonlijk aanspreekt, zette mijn tot denken.

Op internet las ik dat het Opus Dei diverse initiatieven ontwikkelt, zoals het ELIS in Rome en het IESE in Barcelona. Het idee dat je zowel een MBA-opleiding als eenvoudige handenarbeid in een christelijke geest kunt doen, wekte mijn belangstelling.

Uiteindelijk besloot ik een e-mail te sturen naar het adres op de website van het Opus Dei om in contact te komen. Ze gaven mij het adres van een centrum in Florence – L'Accademia dei Ponti – waar ik geestelijke begeleiding begon met een priester en waar ik andere mensen van het Opus Dei leerde kennen.

En hoe is dat verder afgelopen?

Ik begon vaker te bidden en deel te nemen aan christelijke vormingsactiviteiten van het Opus Dei: maandelijks een bezinningsavond en wekelijks een

voordracht over een of ander geloofsthema of deugd. Op 1 november 2005 werd ik 'medewerker van het Opus Dei' en op 13 mei ben ik lid geworden.

De belangrijkste verandering die ik heb meegemaakt, is de ontdekking dat ik mijn geestelijke leven goed moet verzorgen. En dat dit op elk moment van de dag mogelijk is, als ik me bewust ben van Gods gezelschap. Al enige tijd ga ik dagelijks naar de Mis en bid ik de rozenkrans. Dat helpt mij op koers te blijven en opgewekt te zijn op mijn werk.

Wat denk je na dit alles over De Da Vinci Code?

Zonder Dan Brown had ik de schoonheid van het geloof en mijn roeping niet ontdekt. God had natuurlijk ook andere wegen kunnen gebruiken, maar voor mij begon die met een raadsel: een duistere beschrijving van de katholieke Kerk.

Ik sta nu bij Dan Brown in het krijt
en waarschijnlijk ben ik niet de
enige...

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl-
nl/article/ik-sta-in-het-krijt-bij-dan-
brown/](https://opusdei.org/nl-nl/article/ik-sta-in-het-krijt-bij-dan-brown/) (19-3-2026)